

Publicerad 2008-08-31 15:55 av Ariane.

lite för lång och brister på vissa ställen

Bitar av himlen som guppar i ditt vinglas, i takt till en monton visa

Bitar av himlen faller ner

Och du misstar tårarna

För stjärnfragment

Jorden under dina fötter spricker

Men du följer såren i asfalten

Som de vore en livslinje

Haven fylls av läckande ögon

Som droppar i takt till öden

Som är allt för förödande

och det finns inga dockor som inte ler

För deras leder är obefintliga

Dekanterade kroppar

och

Vadderade tankar

Och stjärnorna berättar historier

Om diskutabla och otrovärda män

(och kvinnor)

Valvet av drömmar som redan drömts

Förgånget och utgångna skor

Din förfallo dag var igår

Misstagen som ilar genom dina ben

Och knäcker dig till ett liv i missär

Som är spunnet på en väv

jag fick i present

Av ett av dina vredesutbrott

Du lyssnar aldrig

Och du är antagligen döv

Eller bedövad

Antingen eller spelar ingen roll

För det är min tid som berövas dig

Och du har lånat din väns glasögon

För att se världen ur ett annat perspektiv

Parallaxen blir en annan

Men du är fortfarande primitiv

En annan sida av ditt mynt

Är fortfarande samma krona

Men du spelar ändå intensivt

På strängarna som bryts

För du kan aldrig staya till harmoni

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ariane. med Poeter.se id #8670 innehar upphovsrätten